

om, hvem der kan spinne mest, hvem kan sætte den mest falske dagsorden op på den mest overbevisende måde, få flest journalister til at rende med den.

Det Konservative Folkeparti har sat en stribe sager på dagsordenen. Lad mig nævne: velfærdsreform, det var vores krav; skattelettelser på arbejdsindkomst, det var vores krav; krav om en strukturreform, amternes afskaffelse, det var Det Konservative Folkepartis krav; krav om faglighed i folkeskolen og test og lignende har vi kæmpet for i mere end 20 år. Vi har kæmpet for disse meget, meget store, omfattende initiativer igennem en lang årrække fra en position, hvor vi stod helt alene med kravene. Vi har ikke bare sat det på dagsordenen, vi har nu gennemført det til resultater.

Jeg er nødt til at sige, at den der falske melodi, som desværre mange yngre politikere falder for, gider jeg ikke at høre på mere. Forhold jer til kendsgerningerne. Jeg mener, at hr. Stavad dog plejer at være inden for pædagogisk rækkevidde, så prøv at falde tilbage i det gamle, gode spor, det kan den ældre generation af Socialdemokrater godt være bekendt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det er da tale, man kan forstå.

Hr. Stavad.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Lad mig sige til fru Pia Christmas-Møller, at hvis fru Pia Christmas-Møller er tilfreds med den konservative indflydelse i de sidste 5 år, så har jeg jo ingen som helst grund til at være utilfreds på De Konservatives vegne.

Så kan jeg i øvrigt fuldt og helt tilslutte mig ærgrelsen over, hvordan spin fylder voldsomt meget i forhold til realiteter. Så jeg tror, vi har en fælles alliance på flere områder.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Vi får jo nu en anskuelighedsundervisning i, hvordan Socialdemokraterne havde forestillet sig at føre regeringsforhandlingerne, hvis der skulle vise sig et flertal for, at man kan sætte sig for bordenden til nogle forhandlinger. De går så ud på, at Socialdemokratiet vil starte med at fastslå over for sine nuværende oppositionssamarbejdspartnere, at skattestoppet står fast. Det kan man så 2 minutter efter konstatere at det

ikke gør, fordi resten af oppositionen jo hader skattestoppet af et godt hjerte.

Så prøver ordføreren at klare sig igennem ved at sige, at o.k., det håber vi så på at Venstre og De Konservative fortsat vil stå ved.

Hvad er det så, projektet går ud på? Det er jo at starte med at foreslå det, som man selv lige har brugt det halve af dagen på at kritisere sønder og sammen, nemlig at sænke skatterne, godt nok på arbejdsindkomst, men man glemmer at sige, hvor de så skal hæves. Det kan jo kun i det format, det skal stilles op i, være hos boligejerne, bilejerne, det kan være grønne afgifter og mere af samme skuffe med pinsepakker, og hvad ved jeg. Inden dagen er gået, er projektet jo faldet sammen, og hvordan vil man så forholde sig til det, når man ikke har flertallet for det?

Er det det, der er billedet til borgerne i dag? Sådan ser det helt tydeligt ud. Det ligner rent studiekredssamarbejde, som ikke hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg ved ikke, om jeg skulle give den serviceoplysning, at jeg tror, kameraerne er slukket, og sige til hr. Erling Bonnesen, at jeg synes, han skulle have lyttet lidt til fru Pia Christmas-Møller, for det der forsøg på spin og at tage en dagsorden, som er falsk, klæder ham ikke.

Så til spørgsmålet om regeringsgrundlaget: Jeg har haft glæden af at være konkret involveret i at lave sådan noget, og den måde, sådan noget foregår på, er jo normalt, at man skriver de ting ind, der skal ændres. Virkeligheden er jo normalt sådan, når man danner en regering, at det, der bliver lavet om, er det, som det flertal kan blive enige om, eller det, som den regering, der dannes, kan skaffe et flertal for i Folketinget i øvrigt.

Derfor vil der jo ofte mellem partier – der er forskellige partier, fordi man har forskellige holdninger på konkrete områder – være spørgsmål, som man må lade ligge, om man så må sige, fordi der ikke er enighed om at lave det om. Derfor vil retstilstanden jo normalt fortsætte, hvis det er sådan, at der ikke er enighed. Det er jo i hvert fald den måde, vi arbejdede på. Jeg ved ikke, om der er sket ændringer – ikke sådan, som jeg synes jeg har kunnet observere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nej, nu er taletiden altså udløbet.

Så bliver det igen hr. Erling Bonnesen.